

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De statua Imperatricis, & iis, quæ huius nomine facta sunt, de doctrina
Iohannis, de Synodo aduersus eum rursus congrgata, eiusq[ue]
depositione. Capvt XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

te ciuitatem in domuncula, in quã se ipse concluderat ianua lapidibus obturata, eo proposito vt sacerdotium auerfaretur: Theophilus itaque veniens hortabatur, vt ordinationem à se oblatam acciperet, apud quem ille quamuis frequenter se excusans nihil obtinuit, tãdem instanti cras inquit ita facias ò pater si placet, vt ego hodie res meas antea disponam: At cum Theophilus postridie ex condito venisset, atq; eũ fores aperire iussisset, age verò inquit Nilammon oremus primũ. Quo laudato Theophilus quĩdẽ orauit, sed Nilammon inter orãdũ hãc vitam reliquit. Hoc autem & Theophilo primum, & ijs etiam, qui vnã cũ illo foris stabant, ignotum erat, verum cũ paulatim tereretur dies, quia sæpenumero intetius euocantes nõ audiret, deiectis qui ad ianua erant lapidibus, reperiunt hominem mortuũ. Inuolutum igitur quibus oportebat, publica sepultura dignati sunt, ac templum etiam supra illius sepulchrum indigenæ construxerunt, & summa cum solennitate adhuc diem mortis eius celebrant. Ac Nilammon quidem ad hunc modum mortuus est, si tamen mortem dicere oportet, quam ille subire maluit, quã episcopatum suscipere, quo se indignum esse ob ingenij modestiam cõsult: Porro Iohannes Constantinopolim reuersus magis etiam nõ gratus populo apparuit. Et cum eo tempore Constantinopolim conuenissent circiter sexaginta episcopi, decretũ per eos est, vt & irrita haberẽtur ea, quæ ad Quercum acta fuerant, & vt Iohannes episcopatum retineret. Itaque ille in officio sacerdotali perseuerauit, & sacerdotes ordinauit, ac cetera vt in ecclesijs antistites oportet, administrauit, quando & Serapionem Heracleæ in Thracia episcopum constituit.

De statua Imperatricis, & his, quæ huius nomine facta sunt, de doctrina Iohannis, de Synodo aduersus eum rursus congregata, eiusq; depositione.
CAPVT XX.

NON multò autem post, Cum argenteum simulachrũ Imperatricis colũnæ purpureæ impositũ dedicaretur (quod quidẽ adhuc superest ad meridionalem tẽpli plagam

SOZOMENI HISTOR.

plagam ante domū magni senatus ingēti pede subnixum) & applausus ob id, ac publica saltatorum & histronū spectacula ibi ederentur, sicut tunc moris erat in Regiarum imaginum dedicatione, Iohannes ea, quasi ad ecclesie cōtumeliā fierent, in cōcione ad populū habita reprehendit: Quocirca Imperatrix cum recens adhuc esset memoria superioris offensæ, quasi contumeliam passæ, rursus intumuit, ac Synodum rursus conuocari studet: Ille nihil cessit, sed etiamnum manifestius eam pro concione perstringens ad iram inflammavit: quo tempore celebrem illam orationem habuit ad hunc modum exorsus, Rursus Herodias insanit, rursus saltat, rursus Iohannis caput in lancem accipere gestit: haud multo post igitur cum alij episcopi, tum verò & Leontius Ancyrae, & Acacius Beroeæ appulerunt. Cum autē Christi dies natalitius illuxisset, Imperator, vt consueuerat, in ecclesiam non venit, sed Iohāni indicauit se nō cōmunicaturum esse cum ipso, antequam de obiectis criminibus purgatus insons appareat. Sed quoniam is diceret se libenter sese defensurum, accusatores eius metu territi accusationem prosequi ausi non fuerunt. Iudicibus autem visum est, ne opus quidē esse, cum qui semel quomodocunque depositus esset, secundo iudicio sisti: Ideoq; ex reliquis nihil excusserunt, sed ad illud Iohannem tantummodo respondere voluerunt, cur ipse, cum depositus esset, antequam Synodus permitteret, iterum in episcopali sede confedisset, & cum ille suffragia eorum episcoporū protulisset, qui post priorem Synodum secum communicassent, qui plures extitissent, quā qui ipsum deposuerant, ac proinde Canon ecclesiasticus depositionem prohibeat, illi hanc defensionem non recipiunt, sed eum deponunt, obiectantes istam sectariorum esse legem. Siquidem Arriani postquam calumnijs circumuentum Athanasium Alexandria ecclesia eiecerunt, metu vicissitudinis rerum Canonem istum condiderunt, id agentes, vt ea quæ aduersus illum fuerant machinati, manerent indiscussa.

Qua